

Zatváranie kostolov a protinapoleonské povstanie v Tirolsku

Matej Gavlák

26. novembra 2021 ✚ **História**



Zdroj: youtube.com

Slovenská vláda na čele s premiérom Hegerom, hlásiacim sa ku kresťanstvu, nám opäť zatvára kostoly a tvári sa, akoby vlastne o nič nešlo. Veriaci bez svojho „kultúrneho podujatia“ predsa dajako prežijú. Liberáli sú však opäť pobúrení – čo si to tí kresťania vôbec dovoľujú ozývať sa, keď ani oni nemôžu chodiť do fitness centier – a bývalí komunisti sa len zabávajú, ako tá „liberálna demokracia“ skvelo funguje aj proti náboženstvu.

Inak povedané: sme v tom sami.

Ateisti nám neustále predkladajú svoju víziu sveta, kde kostoly vôbec nie sú potrebné; sú to len atrakcie na úrovni bábkového divadla. My sme však kresťania katolíci, duchovní dedičia Konštantína Veľkého, križiakov, svätých rytierov, katolíckych kráľov a kráľovien! A títo v prvom rade chránili Cirkev – boli strážcami svätej omše, na ktorej sa sprítomňuje obeta Ježiša Krista. Katolícke štáty zabezpečovali slobodné vysluhovanie svätých omší – tak bol vnímaný jeden z dôvodov ich existencie.

Dnešné štáty tento najväčší poklad, ktorý nám tu zanechal sám Bohočlovek, sa snažia všemožne potláčať a na najväčšie sviatky kostoly opäť zatvárajú.

Možno by sme sa mali teda opäť obzrieť do vlastnej katolíckej minulosti. Čo robili naši predkovia, keď im násilne zatvárali chrámy?

Nový dobyvateľ prichádza - volá sa Napoleon Bonaparte

Začiatkom 19. storočia vtrhla do Habsburskej ríše mohutná Napoleonova armáda. Habsburská ríša bola v tom čase mnohonárodnostná, s katolíckym, pravoslávny a moslimským náboženstvom. Jedným z najkatolíckejších regiónov ríše bolo rakúske Tirolsko, ktoré medzi prvými okúsilo ťažké čižmy dobyvačného vojska.

Zbožný tirolský región bol násilne odtrhnutý od Habsburskej ríše a pripojený bábkovému štátu Napoleona, Bavorskému kráľovstvu. To začalo Tirolčanov nesmierne gniaviť: roľníkom zvýšilo dane o päťinu; jednoliaty

región násilne rozdelilo do troch dištriktov. Farmári mali byť podľa potreby povolávaní do vojska, čo ich znepokojilo, pretože sa nechceli ocitnúť v boji proti svojej pôvodnej domovine. Mnohí preto putovali do hôr.

Čo však bolo ešte horšie, bavorská vláda vydala súbor protikatolíckych nariadení, ktorých cieľom bolo postupne oslabovať a napokon úplne zlikvidovať katolícku vieru obyvateľstva. Všetci biskupi boli vyhnaní, kňazi prísne kontrolovaní. Polnočné sväte omše sa v roku 1806 po prvýkrát vôbec nekonali – tirolské kostoly museli zostať zamknuté.

Po dvoch rokoch násilnej náboženskej perzekúcie začínalo byť jasné, že takto už veci nemôžu ďalej pokračovať – nastal čas činov.

Andreas Hofer

V roku 1809 sa vybrala z Tirolska do Viedne delegácia tirolských zástupcov na čele s Andreasom Hoferom. Ten bol pred vojnou obchodníkom s vínom a koňmi, vo vojne aktívne bojoval proti Napoleonovi. Delegácia mala jediný cieľ – dosiahnuť, aby ich pripravovanú povstaleckú katolícku armádu uznal panovník za *de facto* cisárske vojsko Habsburskej ríše. A cisár František I. ich prosbe vyhovel.

V tirolských hostincoch a na ďalších miestach sa začali regrutovať muži – začalo vznikať množstvo povstaleckých buniek, na čele ktorých stál veliteľ Andreas Hofer. 9. apríla 1809 po tom, ako v kostoloch začali vyzvárať zvony, vypuklo v Innsbrucku veľké tirolské povstanie. Málopočetné okupačné jednotky Bavorov a Francúzov boli zaskočené a vďaka tomu rýchlo porazené.

Povstalci dokázali proti profesionálnym vojakom zvieŕť v nasledujúcich dňoch niekoľko víťazných bitiek a postupovali na juh, k mestu Trident, kde sa dozvedeli, že spriatelena armáda cisára Františka I. im prišla na pomoc a vpochodovala do Tirolska. Keďže sa javilo, že povstanie bude mať úspech, Napoleon sa rozhodol osobne prísť s vojskom do Tirolska. Cisársku armádu Habsburgovcov v sérii ťažkých bitiek porazil a bavorská okupačná správa opäťovne obsadila mesto Innsbruck.

„Za Boha, cisára a vlasť!“

Napoleon, samozrejme, neplánoval v Tirolsku zostať až do staroby. Hneď však ako odtiahol, plamene povstania sa opäť naplno rozhořeli. Hofer sa znova stal postrachom Bavorov. Nebol však osamotený: jeho povstalecké sedliacke katolícke vojsko pozostávalo z asi dvadsaťtisíc mužov a s velením a taktikou mu pomáhali aj ďalší, ako napríklad Josef Speckbacher či otec Joachim Haspinger a tiež niekoľko stoviek profesionálnych rakúskych vojakov. Mottom ich armády sa stalo: „Za Boha, cisára a vlasť!“

História sa však žiaľ zopakovala: povstalcom prišiel na pomoc cisár František, ktorého však Napoleon so štyridsaťtisícovou po zuby ozbrojenou armádou porazil. Celá Európa vrátane Británie so zatajeným dychom sledovala boj tirolských katolíkov proti obávanému dobyvateľovi.

No to ešte ani zďaleka nebol koniec Napoleonovho hlavybôľu. Hoci na Hoferovu hlavu bola vypísaná nemalá odmena, povstalci 13. augusta 1809 opäť zaútočili. V bitke, ktorá trvala dvanásť hodín, porazili jednotky ostrieľaného maršala Lefebvra a po tretíkrát v priebehu šiestich mesiacov obsadili Innsbruck.

Slávny skon legendárneho hrdinu

Hofer chvíľu spravoval Tirolsko „v mene cisára Habsburskej ríše“ a posielal žiadosti o pomoc do všetkých kútov Európy. Jeden takýto list pristál aj na stole britského panovníka. František I. mu medzitým sľuboval veľké výsady a udelil zlatú medailu za statočnosť.

Neodbytní Francúzi sa však nevzdávali a znova sa vrátili.

Andreas utiekol do hôr, kde sa istý čas ukrýval. Na jeho hlavu bola vypísaná astronomická suma a tá aj zaúčinkovala – sused Franz Raffl ho vyzradil Francúzom – tí ho chytili, uväznili a 20. februára 1810 popravili. V roku 1817 mu rakúsky cisár udelil *in memoriam* šľachtický titul a v Innsbrucku mu postavili sochu.

A poučenie pre nás?

Bude to znieť to neuveriteľne, ale nachádzame sa v podobnej situácii. Už druhý rok nám permanentne zatvárajú kostoly. Čo ak to bude takto aj naďalej pokračovať? Ak podľa vyjadrenia niektorých „odborníkov“ tu koronavírus bude s nami celé desaťročie, znamená to, že aj v nasledujúcich rokoch budeme bez omší vždy, keď to vláda bude považovať za „potrebné“? A pritom čušať, len aby na nás naši neprajníci nebodaj zase neukazovali prstom?

Príklad Andreasa Hofera nie je výzva k ozbrojenému povstaniu, ale k zdravému uvažovaniu, zdravej skepse, hlbkej modlitbe a k zdravému vzdoru.

Začiatok povstania:

Historický román o živote Andreasa Hofera (v anglickom jazyku):

<https://web.archive.org/web/20130323121629/http://www.lexikus.de/Andreas-Hofer>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/zatvaranie-kostolov-a-protinapoleonske-povstanie-v-tirolsku/>